

Treapta XV

După curățea și reprihânlirea (constatarea) nestricăușoră
agonizită de aci stricători prin exteneli și sudori

1

Curăția (curătarea) este o însușire a fizicului netrăpescit.
Important!

Curăția este rasa preaubătoare a lui Hrîco și corul pe pământ al mimului. *Important!*

Curăția este sfagurarea mai presus de foră a fizicului. *Important!*

și o întrebare adâncată și minunată a trupului muritor și stricător
au și intrăpesci. *Important!*

Curat este cel ce se respinge de la sine dragoste prin dragoste
și la altul focal material prin focal nematerial. *Important!*

Oboz Prin creatii, oamenii au primit o însușire proprie fizicului netrăpescit
iar după ierarhie din pacat căci însușirea din nou acceptă calitate și se face familiari îngrijitorilor.

(2)

Neprihanțirea este numele de obicei al tuturor virtutilor Important!

Neprihanț este cel ce chiar și în vis nu nimite în sine nu își o miscare (a patru) Important!
Nu nimite în sine nu își o schimbare bătrânețe

Neprihanț este cel ce a dobândit o desărâște neexistență fapt de neobositie între trupuri Important!

Aceasta este regula și definitia desărâștei a tot curatii curății

nu și în același stare de suflat fapt de trupurile învăluite și neinvăluite

nu și în același stare de suflat fapt de trupurile urvântătoare și Important! neurvântătoare

Obs În fime, neprihanțirea aceasta (owppooón) este femeia săt trupelor
căt și suflătoră

③ Nimeni dintre cei ce au agonizat repuhănește prin revinctă să nu crede că și-a agonizat-o singur. Căci este cu reputația să cunoscă și boala care l-a boaluit fără, acolo se cunoaște că pe astă de fata cel mai preus de boala care a mai mic se boala, fără nicio îndoiere, de aceea este mai mare.

Începutul urării este încercarea gândului
trăgerea multor ani neînălță de chipuri

Obs "Măcarile notabile, fără chipuri ale trupului în viață vestice
simbolice reflectă în oarecare măsură.

④ zierea chipurilor este semn al boli. Iar urătorie unor persoane nedeterminate recopetează că sunt simboluri ale patinii. Iar urătorie unor persoane determinate sunt simboluri a unei boli de urând.

Mijlocul urării este o mișcare forțată spre multime de gânduri și numele asta
fără ca gândurile să fie chipuri, să fie izbăvite de război

Sfârșitul urării este moartea trupului (faza de acestă mișcare)
înainte de moarte gândurilor.

Obs Gândurile se mai pot învini în mintă, dar trupul nu mai simte nicio mișcare făcătoare de ele.

(4) Focat cu adevarat este cel ce a castigat o desovarita nemintire ~~fata~~
de orice trup, uleacu si frumusete.

(5) Nu e curat cel se si-a pojat lantul muncinot
e curat nu cel ce si-a supus im cheie desovarit modularea acestuia suflatului
Important!!!!

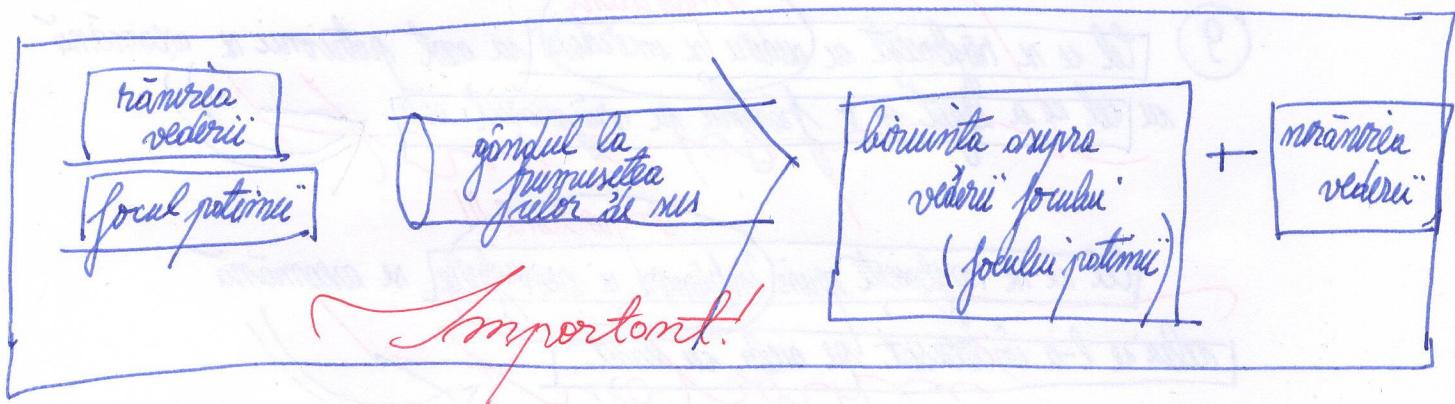
OBS "Incepuse de la un modulare trupului cel se se foloseste de simturi
durație și de la mijlocul ne supăra vîntul rotările, privind în ochii lui
Dumnezeu și oglindind purureea frumusețile negrețe de acolo."

⑥ Mare este cel ce rămâne nepotențial la atingere

Dar mai mare este cel ce rămâne merit de vîzor

îți vine să te bucură față de

prin gândul la
frumusețea ușor de sus.

Important!

Important! ⑦ Cel ce a dinsat cîinile plăcutei patomu în rugăciunea se arămată celui ce se luptă cu un leu.

Important! Dar cel ce il înfrângă pe acesta cu împotrivirea în curânt, se arămată celui ce îl urmărește pe domnul lui.

Important! Dar cel ce a nimicit pe totul năvata lui, desigur astă intă în trup, s-a xulat din sorice

Obs

✓ Obs

E nu un inviat. Are trup, dar nu totul înduhornică.

Împotrivirea în curânt este contrajucarea lui: Dar de nu se va mori cîineva mai întâi perine în rugăciune, nu poate veni la acerte. Dei acesta se află pe o treaptă mai înaltă decât primul.

rugăciune → rugăciune → împotrivire în curânt

Dacă semnul curății aderăzat este la române nemisat în mălocurile din vis.
atunci semnul desfășurării este negativ a ușorii surgere în stare de veghe adorată
aducerilor - aminte.

Important!!!
⑨ Cel ce se roagă este în audiori și încordare cu acest potrivnic și ascunzător
nu cel care a legat cu o ființă pe vreiasel său.

Important!!!
Cel ce se roagă prin înțâmpare și învățare se ascunză
celui care l-a înțesat pe acela înainte.

Important!!!
În sfârșit, Cel ce se roagă prin moritate alegătoare și permanență se ascunză
celui care a omorât pe vreiasel și l-a aruncat în rîză
prin rîză nu înțeleagă moratorie. Căuți aceste
nu îngresă parunea patomului, ci e teroră și venire

Obs Se referă la faptul că Koir este un simbol

Obs Prin audiori și încordare luptă încă mai mult omul
Prin moritate alegătoare luptă încă mai mult domnul
pentru a căruia prezență se deschide deplin cel ce simte
miciile proprii

(10)

Altul este cel ce are pe teren legat prin [nevoie]!
altul este cel ce are pe teren legat prin [merenie]
și altul este cel ce are pe teren legat prin [deschiderea dumnezeiască]

Important!!!

Obs Aici sunțore prezentă lui Dumnezeu e pură mai mult
și decât merenie. Dar fără merenie nu are loc
sunțore prezentă lui Dumnezeu sau deschiderea lui.

- Cel dintâi și cel de mijloc sunt luceafăruri;
- Cel de al doilea și cel de mijloc sunt lunii pline
- Cel de al treilea și cel de mijloc sunt soarele întrădător.

Important!!!

Dacă fizice dintre ei ar patruceea în urmă:

Precum din zori încep lumina, iar din lumina răsare soarele, aşa trebuie să intelegem
și să vedem și pe cei amintiti.

Obs

• Iau precum din zori încep lumina, aşa și din nevoie, merenie.

• Si precum din lumina soarele, aşa și din merenie se învestește în om iluminarea.

Important!, trăind după sunțore prezentă lui Dumnezeu, dar în deosebite grade.

(11) Vulpea se preface că doarme → tacă înșile porăree
Dinu se preface că e supraviețuit !!! tacă nu pierde reflector
Important!!!

(12) Să nu crezi trupului în tota viața ta Important!
Să nu dai înfrângere trupului sănătatea te vei întâlni cu Habs.
Important! (în starea vitală, în starea deplină indiferență)

(13) Nu îndrăgini să vrei că înfrângându-te nu vei cădea.
Căci un orăcare nemâncând nimic, a fost aruncat din ac.
Important!!!

înfrângere materială
nemâncare duhovnică

Obs Cel de odină că înfrângându-se nu va cădea gămisleste mândrie
și primă mândrie a și răput, cum a răput ţetene din ac, fără să mânance nimic.

(14) Unii cunoscători, au dreptate când spun că legătura este voroastră foto de trup
[este luptă împotriva propriului]

Important!

- (15) În [cu împărtore] cădările se învec teleauna din fierastră (cu mânături)
 În [cu de la mijloc] cădările se învec nici din migrare, deci aceasta se întâmplă cu
 celor cădători. Important!
- În [ce se aprepre] de dezvălire cădările se învec numai din osanțirea aproapei.
Important!

- (16) Unii femei pe cui vorbește femei, să răbătește de teroarea trupului.
 Eu vorbesc pe femei și de fiecare zi, care se fac pe ei femei cu genoul
Important!!! ca cu un cutit
- Obs „Prin ce se face femeie pe ei își înțelege pe cei de-a-tai poftele trupului
 pe cei de-a-tai își conștiințează
 cu ele”
- ⇒ care este începutul uratului
 [să pună în pericol femeile lor domnești]
Fătă frică domnișilor.

(17) Am văzut pe unu războind fără voie

Am văzut pe unu războind să ceda cu voia dar năputând

↳ Să i-am roscit pe acestia mai trai decât pe al ce cad în fiercare zi
să pe unu ia, deși nu pot, totușii doresc împărtășuirea.

(18) E de plâns cel ce cade; dar mai de plâns e cel ce primește și răbdarea altuia.

Pentru că el poartă povara ambelor răzbi și a plăcerii păcatoare a ușurății.

Obs

Supoñă povara dulcației ușurății, pe care el totușii nu o gusta.

Numește prietenitor [pe cel ce îl îndeamnă și]
[pe cel ce îl stăte pe altul]

nău unul îl impinge prin curvințe

clăbâlt îl impinge prin fapte

⇒ un zdrobău.

(19) Nu voieci să rostori pe dracul curvoii sau dovezii } pentru că
} [nu curvințe de împrejurivie]

acela are bune temerii; ca unul să se luptă cu noi în sprijin fără.

(20) ~~I cel ce voiește să-și boalașește trupul~~
~~I cel ce voiește să-și războcânește puterea sa propriei în zadar slăgoră.~~

(Ps CXXVI,1)

~~Cău de nu va dărâma domnul corul trupului și nu va zidi cosa suflarei
în zadar postat în principeaza cel ce voiește să-ți dărâme (să o dăbeasă)~~
~~Important!!!~~

(21) ~~Pune înaintea domnului dobiciunica forii tale, umescând repuhința ta, și vei
luc dorești (horisma) repuhințorii și nemulțimi!!!~~
~~Important!!!~~

(22) Există în ceea ce se întâlnește cu patimile, precum mi-a povestit careva dintre cei ce au invocat acesta, după trepte, simțea unui eliberări al trupurilor și un duh nevinovat și nemenesc, sălciosit în chip vădit în înăși simțirea înimii, care face inimă celor rozbălit să simtă arderea dureroasă a trupului și parția ar fi într-un răptor de joc. Acestea îl fac înăși să nu se temă de Dumnezeu, să disprețuiesc credința-amintea și chinurile ce pe nimic, să alibă recărbă de rugăciune și, în timp ce săvârșești acesta faptă, să socotesci chiar româștile morține pe care le-ar vedea ca pe mătăi neînsuflețite. El face pe cel ce patimentează să fie un răsc din minte și urât din sine, beat de o poftă neînțelută după făntă curântătoare și necurântătoare. "Se dăruim și ar sănătatea, nu s-ar moară niciun suflat", sfârindu-se îmbrăcat în trupul acesta amestecat cu sânghe și mucoaie. Căci cum s-ar putea? Pentru că tot ce e zilnic și doar este foarte scăzut după ceea ce e învădit în viață: sângel după sângel, vîîinele după vîîine, atât după lăut decât și trupul după trup. Deci și noi, sănătății și prospetimea forță și ai Imperiului lui Dumnezeu emerghem prin astăzi misterioză și în felul trupul care ne îmbrăzică.

Obs

"Iuzările dubrulei celor înăși și mărcile noprâncioare a rozbăului nu se scurtează altfel decât prin puterea Dumnelei eternătoare. Dacă nu s-ar întâmpla asta, nu s-ar putea să răsuflare din nou cel rozbălit și nu-ar putea să se elibereze.

(23)

Fericiti suntem că ne au trădit prin lipsita rozbăului amintit. Te ne rugăm și noi să fim frunci purărea de o astfel de lipsă. Căci își a-său rostogolit în grecia română să rozeță departe de ceea ce să îi coboră pe scara aceea, având noile jantări distincții din ea de multă sudori însuflate de fomea cea mai deplină.

(24) Să luăm seama că cei îputiti și la văjinoare nostre amorsati cu mintea (inteligibile) noastră, ca într-un război vorbit, facere bine ei în are locul său în lupta lor împotriva noastră, rănduindu-se să implementeze o lucrare deosebită, lucru care ne mănuștează.

Obs "Văjinoare, vorbind pe fecare mai aplicat spre ceea ce nu mai ușor de cucerit de ceea ce înținde urele prin acel lucru, înțeptul româna de obisnuită, de vorba, de felul lui, de loc. El nu se poate gândiori ncorespunzătoare celui ce le promete, și ncorespunzătoare nu el și ușor de înțelept. Aceasta, ca să strâng pe acel război spre un lucru doar de el și ușor de înțelept." Filozoful evreian Ludwig Binswanger a vorbit de un [betaine] de ceea ce este și prins și purtat oricărui lucru de o [abilitate a fecurii]. Important

(Grundformen und Erkenntnis menschlichen Daseins, Zurich 1942)

Important!!!

- (25) Am lăsat numele la cui împărțit și am vorbit cu domnul meu grec ca astăzi.
 Cel ce are urmări de curaj hăsindă. E un obicei al demonului ca mai adesea fosta
 de aci ce se nască și să-și aducă multă răuțate călugărească să-și mizeze totuști gromuri, sorci, meresuguri, puternici moscători aducători către cele patronești, și nu între ele după-nire
 și să-i roagă boala prin același prete. De aceea, văd unde la un loc sau o femeie, și nefiind
 roagători deloc prea bine același, să au frică pe ei înșine, nerăbdare, nemerociere, că unde e
 pierzarea mai mare, acolo nu e trebuința de una mai mică.
- Obez unde e serviciu naștere peasă nu mai e nicio de
Important serviciu treptăscă
- (26) Dar nouă, că uiguri și tătăreni s-au obosit să ne roagă boala și să ne roagă boala
 din acese două frânturi în ale contrare forță, pentru că astăzi ușor matricei răbolii
 și pentru că prea multe și pedepsă mai mare. Iar calea astăzi este că, să
 demestechim înainte animul sălbatic, pe urmă să depăşim și boala coroană în chip jidnic
 de înșile animului sălbatic; astfel, că să mai înainte să hrănesc cu pâinea creșterii să-a lipit
 de oare bine. Dar cel ce e mai minunat este că, după povăția lui, învățătoarel Antoniu
 se furind omamnic, a strigat: "Italp mare a rotit". Dar a vrâns înțeleptul felul sădorii
 că și să există curioi treptăscă și feră alt trup!
Important!
- (27) Există în noi o creștere moartă și o pierdere bine cădere purtată cu noi mai adesea
 în tinerețe, pe care eu n-am îndrăznit să o predau rozebului; căci m-a lăsat
 mâna celul să a zice: "Calea răzbunării de omul în arme, răuțate este a le și grăi, și nici
 (Efes. V, 12) și altă."

(28) Pavel a numit "moarte" trupul acesta [vrajmas și prieten], [al meu și nu al meu]: "Cine, zice, mă va izbăvi de trupul mortu acestuia?" (Rom VII,24). Iar Teologul îl numește [pătimașa, trubă și noptialec] (nocturn). Dar am înțeles să aflu pentru ce s-a folosit de aceste nume:

Obs Este al meu ca dicând o frază (οὐ φίσονς) cu refletul și fiind îngrijit de reflet, dar nu este al meu ca unul ce luptă împotriva refletului și e dusmanul lui iubit, ceea ce este un lucru foarte greu. Apostolul, din pricina smintelor se nătărește refletului de la trup, a numit trupul moarte. Iar Grigorie Teologul a numit moartea trupului [pătimașa, reba și nocturn], ca fiind nodul plăcerii și al noptii și mai prejos de libertatea și de lumina de zi a duhului și opus duhului. Iar Dumnezeul Iisus de Azur tocmai următorul spus de Apostol, zice: « Ne sociți cu învinuirea trupul. Căuți și spus trupul păcatului, și al morții, ca adă a fost lăsat în robie de moarte, nu ca adă a sănătății moartei. » Iar acesta nu e semn al răutății trupului; ci al vătămării pe care a suferit-o. Precum cineva robit de barbari nu se numește aşa pentru că e barbar, ci pentru că e tăiat de ei, sau și trupul se numește trup al morții, fiindcă a fost lăsat în stăpânire de ea, nu pentru că a pricinuit-o. De aille, nu el nu voiește să ne împărească de moarte, și de trupul moritorilor. Desigur, trupul nu se găsesc singuri, năptea, și odată cu găsirea lui apără și refletul îndel.

Dar refletul poate fi numit al zilei, pentru că e purtătorul de lumină, de sens în trup. Își accepță spuse Sfantul Ioan Gora de Azur că trupul nu e rău prin sine și nu le cauzează morții. Căuți și spus [trupul] n-a fost făcut de Dumnezeul de sine și deci purtă descompunere, și nu înrotit cu refletul cel moritorilor [nu participă la nemovită]. Numai pentru că a sărit peste refletului oaspeții lui din cauza deportării de Dumnezeu trupul s-a rupt mortu.

Apoi trupul e și prieten, și vrajmas al meu. E aici o aderătoare dialectică. Îmi e prieten prin fapt pentru că prin el lucrez cele bune și se vorășesc lucrurile refletului. Dar am devenit dusman când m-am rupt păcatul, cind l-am scăpat în cercare măsoară din frâurile refletului: Dar și atunci îmi e prieten. Căuți rămâne și mijlocul prin care mă pot potrăi și urăti.

(29) Dacă trupul este, precum s-a zis, moartă, cel u l-a bîruit pe acesta negresit nă nu va muri
Să vine astăzi omul acela care va fi viu și nu va văde moartea acestui întinăciumi a trupului
sau? Dar rog să se credeze că e mai mare? Cel ce a murit și a înviat nu cel ce n-a murit
nici deomol? Cel ce faceste pe el doilea minunătii este. Căci Iisus după ce a murit a înviat.
Dar cel ce faceste pe cel dintâi nu lăsă în viață mor, mai bine zis în cînd e ad, nu și
delemnăște.

Obs

"Sau ce ce a murit păcatelor și a înviat <prin povătire> sau n-a murit nici deomol
căci a murit în apărare"

(30)

Vrăjitorul omului, vrăjitorul curmei, spune acestuia că Dumnezeu e iubitor de oameni și să iubă pentru patimă aceasta, ca una ce e materială. Dar de nem său reame la violențe dracilor bine văză că după năvărsirea faptelor și il numea Judecător drept, a jura mărt. La început au făcut astăzi să ne îndamne la păcat; iar acum, ca să ne scufundăm în deștejde. Născându-și astfel întâietarea și degnădejdea, nu ne putem plăunge pe noi sau oamenii noștri pentru păcat. Tocmai cind aceasta se stinge, ne ia iarăși în primire tiranul, cu motivul iubirii de oameni.

Ost După păcat, dracul vrea să ne ducă la degnădejde, spunându-ne că Dumnezeu nu iște. Prin aceasta ne împiedică de la căinta, dar ducă întâietarea și îl săptăm de degnădejde, iarăși vine cu motivul uilirii de oameni al lui Dumnezeu, ca să ne îndamne iarăși la năvărsirea păcatului.

31

Pe cît este domnul de mestrăcăsos și de metruperx

Important!!

pe cîteva reacură de reprisătorice, și de mestrăcăineea trupului:

Căci unui opere că be nimic nu se bucură dracu' asa se mult ca de urâțat miroșul curvoie.
Decorația de altă paternitate, ca de această înținacăină a trupului.

- ↓ E verba de Dumnezeu în general, nu de Fai și Dumnezeu cel întrepot.
Sau de faptul că trupul domnului după omire e atât de îndelcoșnit, ca poate să
numești și metruperx
- ↓ Mestrăcăine debândită prin har, nu naturală, preaem și trupul domnului
nu e mestrăcăsos prin fapt, și datorita unorii lui de Dumnezeu - leviorită.

32

Lurăția (astătățea) este apropierea desăvârșită de domnul [cine] și [exprimarea cu domnul]

pe către ce patină comenilor. Mai că a dulcat este pământul și urmărește

(iar) Mai că a urății este limitarea insolita de asultare.

Obs

Patru sunt virtuțile care urăță reflețul:

Important!

tăcerie

Important!

pozitia nemulțumitor

Important!

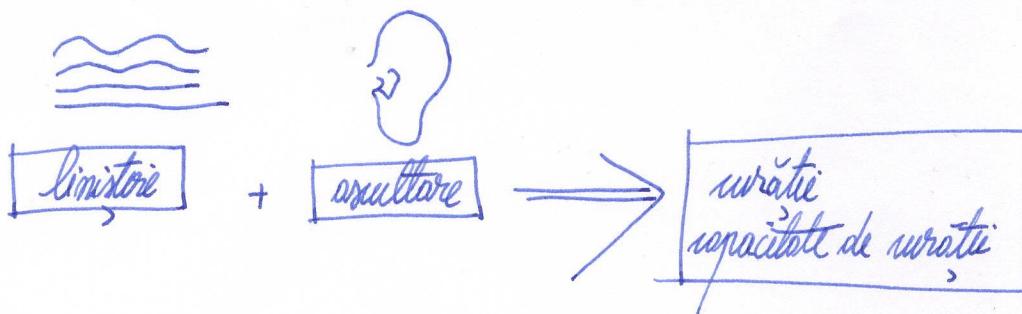
stămătare

Important!
merita rugătoare

Important!!!
Important!!!

Mai că a urății este limitarea insolita de asultare

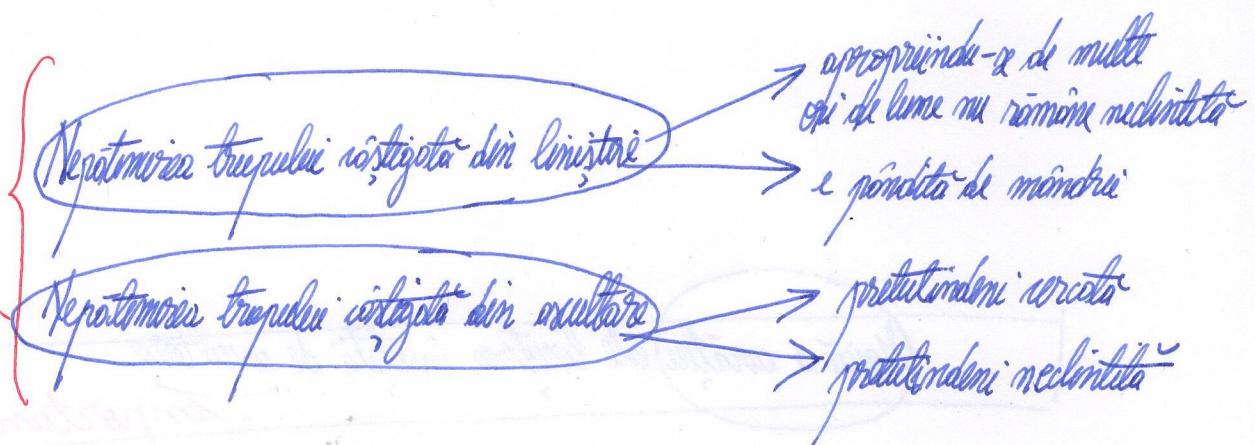
Important!!!

(33) Nepărtimirea trupului cointată din linistire, apropiindu-*se* de multe ori de lume, nu rămâne nedintăta. Dar cea care se poate dori asaltare este prestatindeni cercetă și nedintăta.

Obs. Scările arată și aici că asaltarea e mai mare ca linia de unel orga.
Căci asaltarea nu e păndă de mândrie. Îi asaltatorul e obisnuit cu oamenii și deci nu cade ușor din pruncile lor. Pe lângă aceea, s-a obisnuit să atârne tot deasupra de oficiul parintelei său de la orice și primul de Dumbrăvești.

Important!!!

Important!

(34)

Am văzut mândria foioanelor și prima a merită rugătari și
educație și am vrut de ce se găsește: "Cine a cumpărat mintea domnului?" (Rom XI, 34)

OBS

"Cel ce s-a înaltat prin mândrie a fost părăsit de Iisus.

Si ierofond s-a omorât, și astfel mândria îl-a făcut prima de merită rugătare"

Important!!!

Când se înalta pe sine, căde din Iisus. Căci el recoltă că prin sine este ușoară și este
nu prin dumnezeea,

Dei nu mai este dăchis lui dumnezeu, nu - Iisus ajutorul meu.

Important!!!

(35)

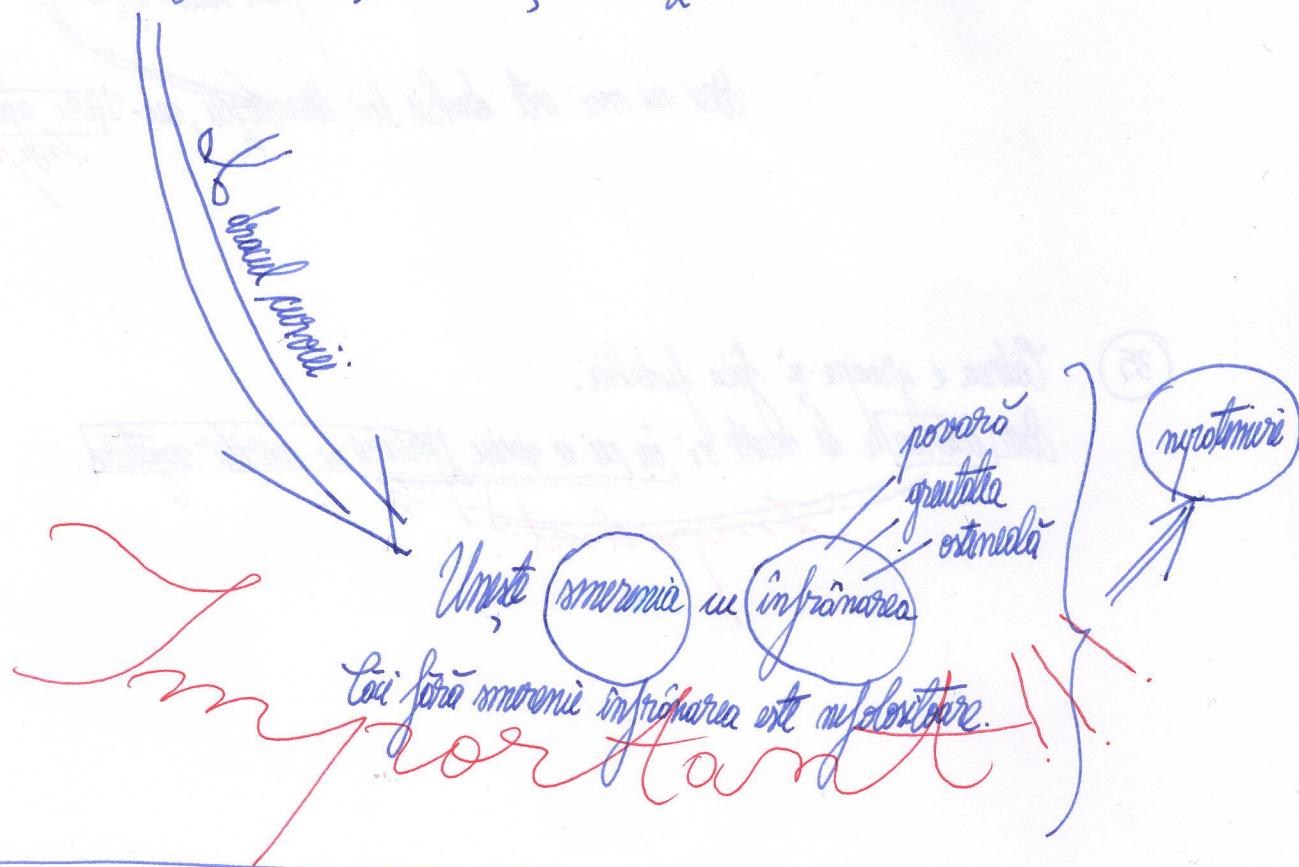
Căderea e groapa născării judiciului:

Avător [căderea] le de multă ori, în pei de voine, prima de merită rugătare.

Important!

(36) Cel ce voiește să biruiască tracul urmăriu și cu rătăcire este smereea celui ce voiește să atingă propriațile cu grijă.

(37) Cel ce încercă să oprească acel rozbâz numai pe înfrângere este smereea celui ce moartă pe o singură mână și se străduiește să se izbavescă de eșec.

Obs "Trebuie să nu ajunge smereia înfrângere impotriva poterilor dacă nu reușește să te săracă. Cu dezvoltarea trăiești să te ucești să te (mărturie rugăciune și să înțeleagă povara și venirea din ea). Dacă aceasta povara este înțeleasă, vine ușor nepotimirea."

Spusă și Sfântul Iosif:

» "Smereua și greava patimii elaborază pe om de tot păcatul. Una sau patimile reflectării altă nu este ale bineșrulei!"

Aceasta spuse facând-o în fața lui David, cînd se roagă lui Dumnezeu zicînd:

"Dozi smereia mea și osteala mea și iată-mi toate păcatele mele" [Ps. XXV, 19] *Important!*

(38) Domine și va vedea pe sine copilot de vreo patimă să se înarmezze pe sine, înainte de totale, numai împotriva ei. Si mai lăs împotriva lui domnului dinăuntru. Tocă dacă nu e nimică astăzii nu vom folosi său binecuvântarea dorobată. Dar după ce vom uide pe acest captean vom vedea și noi în rugul moștenirii pe domnul nostru. Înțept sună, am simțit pe lângă această primirea reflecției mele, în chip îngelator, o bucurie nerăbdătoare, lacrimi și mândrie. Să omi urăște ca un prunc că uileg trădă, și nu străciune.

(39) "Tot pacatul pe care-l nu face omul este în opera trupului; dar cel ce convine, pacătul este în fizica și numele negărit, pentru că prin răzbunare întâinează domnul finita trupului. Săpt săpt și cu neputință nu se întâmplă în alt pacat. Dar eu întâlde la orele altăzit nu am obținut să zicem numai că [domnul] gresesc, dar cînd auzim să unire a convint judecă, cu diverse, ca acesta [a răgătit]. (1 Cor VI, 18)

Obs Se poate spune că unora a greșit și s-a întors ierarhul prin cără prim care s-a obosit. Cău a făcutul de pildă prin limbă și ierarhul s-a mărturisit prin ea. Dar a furat prin mâini și ierarhul a furat prin ele. și în altă fel. Dar cel ce a furat nu se întocmai prin aceeași cără prim care a răgătit. și primăta. Cău plânge, protestează, respinge. De acela se numește curioză în chip propriu cădere, nu gresală. Aceasta nu dădă mult cînd e vorba de restituirea cologărească. Pentru că e propria cologărească facioria și făgorâințe. Deu cel ce a stricat facioria a răgătit și aderăriș, căci și făgorâințe.

(40) Poate juge repede de ușă și în dulceață, însă dulceață inhibitor de placere și depășirea de limită.
Important!

"Iubeste limitele și a me e legit de nici o potență fata de cele ale lumii, nici fata de oameni
înțeles că nu iubesc nimic excesiv." Nu le iubesc în sens rău, pentru că nu le sănătatea de ele
pentru a potrivi în legătură cu ele
când limitele
nici iubesc

(41) Foul începe atunci când diavolul vrea să lege pe unu de altu și legătura urâtă
ca să încoreze amândouă portile.

(42) De multe ori nei aplicări spre iubirea de placere (par să fie cuprinse de compasare)
(par să fie milostive)
(par să fie în inimă ușor de străpuns)
Dar nu se impune să te curățe și ce le au pe aceste astfel

(43) Un bărbat cunoscător mi-a pus o întrebare înficozătoare:

"Care este, afară de omor și de tragedie, păcatul cel mai greu dintre toate?" a zis el.
Tot eu am spus că a sădea în vrezi. „Să de ce, a zis acela, Bistrița Universității, primind
pe creștini după anatemizarea nimică a vreziilor, îi înredințează de importanța de
Tainie, dar pe cel cu a curvit, primindu-l după ce s-a marturisit și a incitat să
păcatuiască, cunoaște apoteotică poveste să-l timă de parte de Procuratorul Tainie
mai mulți ani? „Să ea împărtășească mă de neputință să a responde, Taina a
rămas nedezlegată."

Obs Erozia este o abatoare a mintii și o supire a lumii. De aceea e greșită.

Dar ușoara abatoare a simțitorilor și puterile trupului și acela e numita și cădere.

Obs Eroziile sunt din mondia, ușoarele sunt din dulce împotrivire.

← Ce dintotdeauna întreaga prim smereu → Ce-i de-a face se îndreaptă prin greava
potrivire

Obs Nu a lăsat nedezlegată întrebarea pentru că e de nedezlegat, ci a lăsat-o în mod voit
nedezlegată pentru o lectură, o iconomie mai adâncă. Cău cui nu-i este vădit că a
sădea în vrezi e lucru cel mai greu dintre toate la Dumnezeu și la oameni? Dar
fărădeacă potuma ușoarei, ca una ce se răstătește în frică și exercita o mare tiranie prin plăcere,
și reîntorce ușoară și adeseori străge pe oameni și-i face să-lunare și după păcatul său,
de aceea cel ce a curvit e spus pentru unii de la Sfintele Taine, ca să nu se întoarcă iarăși.

La vărsătoarea sa și să îl ne facă grea îndrăgostirea; și pentru a sădă frica în totul ca să
lupte împotriva potului cu toată puterea. Iar restogobirea în vrezi este o potină și
o nerăbdătură suflarească ce se înete mai mult din restogobire sau din ușoarea de stăpânire, sau

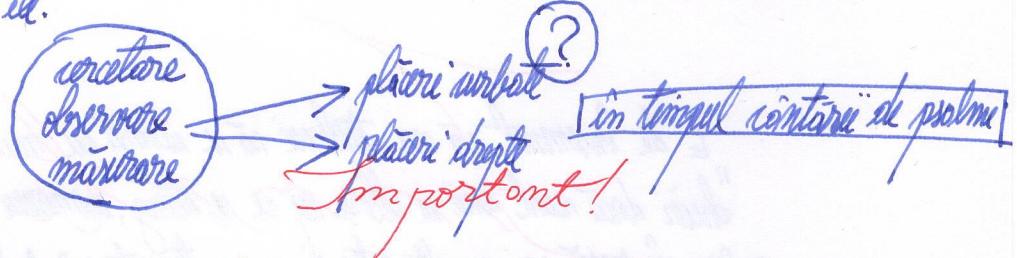
din slăvă deserto. Dar după trezirea celui ce a suportat de ea (de vrezi) să nu mai
să fie năboi sări partea și său tulburare din partea Iisus. Dar ce ușoare e să-i timă
pe acestia departe de programele luxurierilor? Se mai poate spune și altfel: că noul

celor ce provoacă învățând și învățând, este țară din rodarea răului, ca să nu războiuă ierarhii.

De aceea nu se multumesc numai cu înlăturarea răului, ca la cui se s-a abatut de la doamne sau au inclinat spre oregi, și răndeau și un timp, cum e obiceiul activiilor (strictetu) ca sei se să revină să uită de placerea urâta. Cau că el a a suorit, deci și că lucru e rău, totuște e altas de plăcere, din lipsă frâculor; el nu răzbucă din nătări. Răul oregii să numai în suflet. Dar, urmă, poichind din sufletul liber, a umplut trupul de stricăciune din prima pacătul. Apoi, cel ce lăptănd în chip natural întorce pe univăr din oregi odă cu întoarcere l-a și urât.

~~Dar el se și întârzie din urmă are nicioie (de timp) să se stearge placerea intipărită în el și să vîndele rama pacătului care s-a întipărit (de la urmă) în trup și să facă moartea nejustă și neînclinație spre ea, prin urmăre îndelungată. Dar dacă homan amână nepacătitul să vor avea același osândat, și urmăriu una mai mare,~~

(44) Să ceretăm, să moștăm și să observăm și fel de plăiere ne vine în timpul cîntării de psalmi și la dracul caruia nici fel, doar următoarele dulciuri și din spînzi, și puferea astăzioare în el.

(45) Să nu te ameagăsti pe tine, o timore! Am vîzut pe unu rugindu-se din suflet punctul ei uibăii de ei! Aurcia, mîndri de uorbi, secolțează să împlinesc o lege a uibirii!
Important!

(46) Se poate intina unora tristețe primătigre. Să buimic nu-i mai răne decât acesta nimioare

Obs Maica șoptită e atângată, precum maica atângorii este vederă
precum maica vederii este lăzirea și înțeleptul
Important!!!

Dacă ideea unora nu vine condesc de acela la atângătoare, și adă mai degrabă în gîndul nu vine la șoptită, mai bine și nu se roagă înspite spre șoptita rea. de acasă e bine să jugim începînd dincolo de la privire

(47) Adă-ti aminte de cel cu x-a înțeles mame în rastă și
șă-ți mamea mea să te cale friste și refirește de trupul tau
pe trupul străin

E de înțeles că nu trebuie să se atingă cu mâinile sau cu alt modular
"dior dăci sunt una în altă și nu ating, avem ceață care nu a înțeles
mame în rastă sau a alt pete și așa a trecut răul pe mama sa. Si numai să nu atingem
de alt modular, dar nici măcar să nu tinem degetul cu un modular al noastră. Si mai
des dăci e unora răbolit de trup. Nu să nu ne scăpăm, căci atingerea e multă pacătul."

(48) Se cere că nu trebuie să se numeară univa nicicum sfint, înainte de a preface în loc sfint
pomântul acesta (trupul), dacă e cu putință să-l preface.

(49) Când ne întindem pe asternut, stemea să nu treacă. Pentru că atunci luptă mintea
cu dracui fără de trup. Si dacă și nu o să iubitoare de plăcor să va face luptă deosebită
plăcor.

(50)

~~Important!!!~~

Aducerea - aminte de moarte ~~nu te uite cu tine în~~ și tot așa rugăciunea de un omagiu gând
~~nu te uite cu tine~~ și ~~nu te uite cu tine~~ a lui Iisus.

cău nu vei este altă ajutorare ca acestea în remen.
~~Important~~

obs Rugăciunile de un omagiu gând se numesc ca
aceste prestează un omagiu lucrului și numai la acesta se
gândeste, și numai pentru el se roagă: mântuirea.

Să acesta este: «doamne, Iudee Iisusă, Fiul lui Dumnezeu,
mâncă-mă» și «Tatăl Nostru»

Celugărul și orice credincios nu se găndește la învotări.
dogmatice sau la nimănii obișnuiți de gândire teoretic. El găndește
totul în fanteie de mărturie a ~~Important!!!~~ Aceasta îl preocupe,
aceasta îl deosebește de aceasta se îngrijește
pentru aceasta ceară

{ E o gândire plină de simțire
E o gândire care îi angajoză în mod polivalent
interogați sunta

(51) Unii recetorii ~~către~~ ~~rogiile~~ și ~~nu~~ sunt preuveniți numai de măncare.
~~rogiile~~ ~~nu~~ ~~Importanță!~~

Dar eu am văzut tare intenție de rogori și pe cu spate bolnavi
~~rogori~~ ~~nu~~ ~~Importanță!~~

(52) Am întrebat o dată despre acesta pe un coloctor dintr-un război în care moia invocat și ca să dorești
decesului și m-a invitat, fericit, foarte înțelept.

Se întâmplă și la purușa-pemantul, în seara urmărește din
multeori băutură și altă ocazie.
~~multeori băutură și altă ocazie.~~ ~~Importanță!~~

Se întâmplă ~~urmare~~ și din măncare, când ~~ne~~ ~~făcă~~ se indilungă
noastră nerăvădere. ~~Importanță!~~

Se întâmplă și altă urmare din ~~depărtarea a propriei~~
~~Importanță!~~

Dintre acestea, cele deca din urmă se pot întâmpla și cărăbolnavi
poate și toată trei. Dar cîndva dacă se vede pe unde urmă de
toate aceste pricini spuse mai întîi, fericit este pentru o astfel de nepotrivire,
~~el a potrivit~~ ~~aceste~~ ~~ce i s-a întâmplat~~ numai din prima dracă.
Dumnezeu îngăduie pentru un timp să i se întâmpile aceasta, și
prin întâmplarea aceasta forță de păcat să dolească o ană
~~înaltă~~ hinerenie.

(53)

Nimică să nu se învecinească a gândi zina la nălucările sale din timpul somnului:
Căci și acesta este un scop al dracilor, că să ne murdară reacția în stare de neghe cu calea din
viz.

(54)

Să lăm seama și la tutta violență a orjimășului nostru.

Precum moncărul ce rotâma trupul obisnuit să ne pricinuiască bocă după un timp
⇒ sau după o zi, aza se întâmplă și multe ori, și cu priinile ce ne întâlnesc

Acesta e o mare violență. Dracii, care nu obosesc niciodată de a ne răzbui,
intărește acesta pentru un timp, cind văd că noi o molescați. Acesta pentru că
distrugându-le din lejă de grija, noi să facem astea tot timpul! Adică afundându-
ne singuri, cele în care nu e vorba o grija că să ne împingă la alunecare. De
acesta să ne păşim, ca nu cunosc, fără altă trăpună, plecându-ne de trăpunile proprii
și năvășindu-nă pacatul, mai bine zis să nu restogolim în groapă.

(55) Am văzut pe unu și s-a desfășurat (cu măncare) fără să fie răzbunat îndată.

S-am văzut măncând în prenumă de femei și petrecând cu ele, și năvând în același mod un gând rău. ~~Si amăgindu-u, nu interesează în ce să mă întrebi cum și-a făcut ca să pozezi și să te urgi la o femeie în u~~ Dar decideați cu potrivit votămarea în chilie! Care votămare?

Cea care ne vine trupelor și suflarelor numai nouă, când nu să lăsă rugăci. Cel că a fost înșorit și a venit. Dar el că nu a fost înșorit nu trebuie să stea.

Oz

"Dacă trebuie să obțină oare convingere cu femeile, ca putând dura la o sălviță a fraților. Dar dacă aceasta e cu reputația din anumite bătrânișe sau pentru greja de răduci, trebuie vorbit vorbind cu apel în judecătă, său multătoare sau spre de la bătrânișul celor bătrâni de frumusețea femeilor le-a venit moartea prin femeile, cum l-a lăsat în stăpânire și pe moarele proroc și împărat David cum a primit spina baia acela abușuoare de moarte.

În vremea aceea ~~de votămare în chilie~~ ajutor bun și este sacul, cenușa, starea în picioare de totă moartea, multumirea su păine, limba arătă și cu moartă trăcorită, așezarea în cosonule, și mai mult de totul, smrenia; și dacă e în punctul ajutorul unui potrivit sau al unui fate sanguinios, bătrân cu cuglat. Căci ar fi minune să se poată mărturi din ocean pă corebi rugăci.

fate dintre cei moratori
împreună - rugăci

56

Aleas codore precumurte unui o osânda învățătă făcă de ea săvârșita de el îl :
Important!

{ după felul (celui cu o săvârșire)
după loc
după înaintare
③ după tot multe

Obs

Fel(mod) numește educatie'

dacă numește faptul de a nu fi aproape de codori

Inaintare numește (a refuza la) faptul de a avea o experiență a stării coloagești.

Căci el se a fost educat în bune morovuri și s-a aflat departe de local călătorilor, și e învățat în luptă nevoiești; lăsându-șe în urmă ore și mai mari osânde decât cel prezent în negrijă și în mormânduială, și fără experiență, dacă a duncat. Iar după tot multă învățătură a săvârșit într-un loc mai sfînt faptă murdară sau în suferit urat, sau în monastere, sau cu o femeie maritata, sau cu o rudenie truperoz sau dubioasă, sau a fi și altăia priință și învățător spre o faptă nevrătită.

(57) N-a întors unirea o săptămână de urmăre (către el)

Văzând unirea, zicea, o frumusețe deosebită, stărea foarte pe față cărui și numai de vedere ei erau misat la înălțarea lui Dumnezeu și își doară lacrimi. Făcă unul ca aceste ore fără domine în astemene prelejeri (o artă de simțire și lucrat) a invitat restricționare înainte de învierea de obicei.

Obs Socotea că vorbește de Nume, care a botezat pe Sfânta Plaglia. Acesta, deborat de noile obiceiuri impreună cu lucrările, a umbracat hoia repede morii. Venindu-i la endormină prieten, nu s-a dorosit să spui (căci era îzbălit de somn) El preia frumusețile lui sus. Dar lucrările de placere lărgesc dimpotrivă.

Obs Înviere restricționată numește pe cea din viața de judecătă, venită din schimbarea moravurilor. Căci cînd desfrințat se face reprohînit și lacrimul măslinitor și cel aspru blond, a venit învierea înălță de elui, ca să aruncă același viață.

Să cum e acestă înviere? Prin faptul că pacatul a fost omorât și dreptele s-a învăluit, nu viața veche a învăluit și viața atotdeauna și îngereșca este trăita.

La învierea de obicei trăgușul fiind totul îndehoarnește - o comunicație dialegică deplină cu Dumnezeu să fie totul neprahînit sau restricționat.

(58) Relaxă-l înainte să îl vezi și în contur:

~~Tributorii de Dumnezeu sunt minotii spre o liniștită linie și spre viața dumnezeiasă!!!~~
~~și spre lacrimi și de răzătăciu și de furi~~
~~și de vître vîle aduioconiste.~~

Tributorii de placere demnătrivă!

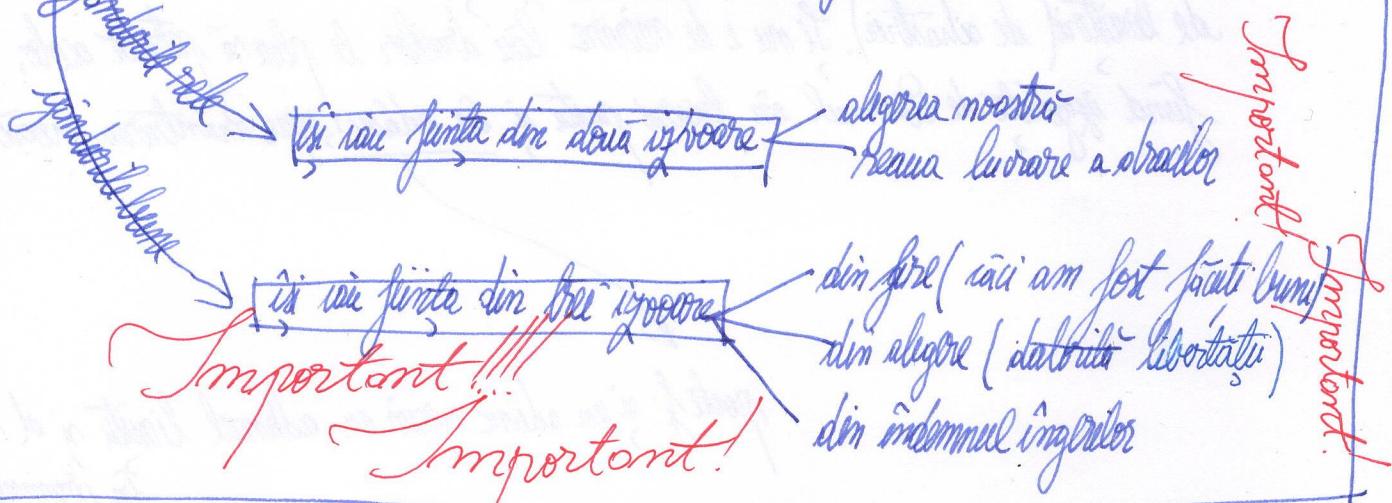
(59) Unu, preaum am spus mai înainte, sunt rozbucotii cu mult mai mulți în lăsuță
de limitorii de schiztrice). Să nu e de mirare. Cău dracilor le place să petreacă acolo,
fără să fie ignoranți de Domnul eori locuri puști și în adânc, spre mantuirea noastră.

poate și și un adânc vecin cu adâncul limită și el vîcă
în drumul lui.

(6) Dracă îl răzbucise cu mult pe cel ce se lemnescă (pe răbătră), ca nefolosindu-se
acesta ca nimic din partea să binește în lume. Dar pleacă de la noi dracă, de la
noi voare petrecem în lume, ca să intindem-ne nerăzbucit în lume să rămnem cu
nei din lume.

Obs Gândurile reale și viața fără din alegerea noastră și din rea lucru a dracului.

Gândurile bune și viața fără din frică - ceci am făcut buni - din alegere,
datorită libertății și din îndemnul îngăitor.

Să ne aducem aminte de cel ce zice:

"Stăt impetriva diavolului și va fugi de la voi" (Jacob IV, 5)
⇒ De ce nu stărem în nicioină Important!!!!

Din potriva, nerăzbucirea noastră de către el în lume este o mileniu și un
său un secol al euhorii de oameni.

(61) Unde suntem nevoiți, acolo luptăm fără înțeială și noi cu tare, ca vrajitoșul.
Căci când nu luptăm noi impotriva lui nu se face și el prieten.

OIS Când suntem nevoiți de demone înslamnă și noi înire luptăm împotriva lor
~~Căci când nu luptăm împotriva lor ne sunt prieteni, pentru că facem prini~~
~~noi înirea care ne le place lor.~~
~~Importanță!~~

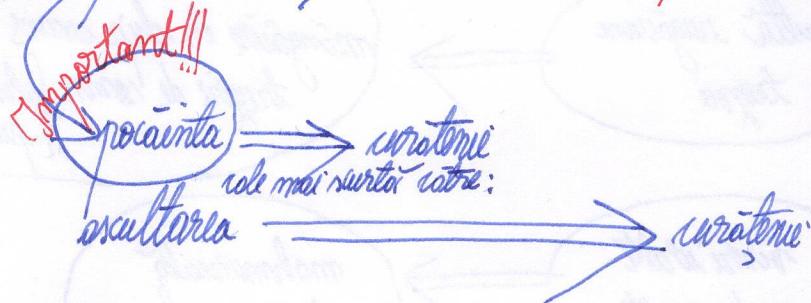
(62) Petrecând pentru un timp în lume pentru vreo trebuință oricare, suntem acoperiți
de mâna lui Dumnezeu ~~pentru rugăciunica părintelelor noștri și ca să nu se~~
~~bulcească și Domnul să ne spăle~~ și ~~domnul păcine nemulțumitor~~
~~și a Sfintului să avem de noi înainte multă urcare și să trăim din cele voioi,~~
~~vorbite și fapte.~~ ~~Căci~~ poate dracul se deportează și ne părește pe noi de bunavoie,
față ~~și se umple locul golit de lăstări, de închirierea de sine a noastră.~~
~~Importanță!~~

(63) Amultate și o altă măsturare și violență a acestui amărător, toti ai cărora s-a
înținsă în nevinovare, și [poate că] Mi-a întors corăea dintre ei care
suferește corărea violenței să de peat multe ori [trăzul trăjorilor și retragăt se
desărăciose, înșurflând colagărele lui și elărind la calme], însă poate parând în misere
în el și ipos de lacrimi în timpul răzădei cu multă finețe și vorbesc cu el,
sfotindu-l să le cindeneze să se gândească la moarte, la judecata, la reprobație.
Acesta pentru că nemorocitile, căciulă prin urmat și prin prefața boalăi, și
abrigă la luptă la pastor. Si apoi, născându-se obisnuite și înărgăznește, nemorocitul
→ născădește

(64) *Să fugim ca să nu vedem* → *Importanță!* *Importanță!* *Importanță!*
de fructul din pară nu s-a parurat să nu gustăm.
mici să avem → *Importanță!*

Căci măs, moară să ne socotim mai tare ca profeția David. Acest lucru este ca
neputință. Atât de înaltă și de mare e lauda nevinovării, că unii diritti părinte
au îndrăznyit să o numească neputință.

(65) Sun unu și e în nevoie să se numească cineva curat (reprezentant) după
guvernarea nației. Dar eu spun: "E cu puțină și ușor celu care văd să
măslinile sălbatice și cel bun" (Rom XI, 24) Dacă i s-ar fi încredințat cheile cerului
celui faciolesc și trupul (apostolul Ioan), poate ar fi dogmatizat bine ai amintit
înainte. Dar dacă nu, nu-i răzumă pe ai căi se arată și-a făcut reprezentant,
și poartă cheile împărăției (Petrus)

(66) Multă lipsuri are șopale trăgătoare.

Cele mai multe le însufle să facă numai învățarea și să înțeleagă opri.

Te vei crede și să mătăsești trăsătură carății, spre cercare prin amintire.

Multi dintre ei nu pot să se descurțeze din recunoscința răului.

Cei care și să mătăsești urăști multe supări și rogozări, ca unii ce au treut prin
recunoașterea acestor urășimi. Dar de multe ori se întâmplă și dimpotrivă
adica nu sunt rogozări din cunostința răului, iar
cei care sătăsești sunt rogozări și urășimi supări.

67

Când ne salăm unii din somn plini de bunătate și pașnic, suntem mărgiți în chip oscuns și de sfintă înțelegere. Să încercăm să ne culcăm cu multă rugăciune și trăzve.

(Dacă) se întâmplă unor să ne salăm din somn mahmuri, potrivind acesta lor
precum: amor visori și vederi urătoare.

Important!

multă rugăciune
trăzve

mărgăire în chip oscuns și de sfintă înțelegere
trăzve de somn splină de bunătate
și pașnică

visori urătoare
vederi urătoare

mahmureală
trăzire mahmura

(68) „Văzut-am pe cel neuvorat prea [emotivandu-se]
ridicându-se }
tulborându-se }
înjurându-se } și minte ca redrei Lebanului.

„Să am trecut prin înfrângere, și, astăzi, nu mai văd niciu lui ca mai înainte.
Să d-am răutat [șomerind rugăciul meu], și nu s-a mai aflat en mine locul lui și urmări
Importanță.

(Ps XXXVI, 35-36)

(69) Cel ce a băruit trupul a băruit frica.

Totul ce a băruit negreșit a ajuns mai presus de frică.

„Să ucescă săuesa, misericordiască cu putin făță de îngere” (Ez. II, 7)
nu să ne surdeleac.

Obs Trupul tine de frică

Cine băruiește trupul și-a băruit frica și a ajuns mai presus de ea, că îngheri
Dacă acesta numai preia puterea spirituală atât. El rămâne om, dar ca
o viață ureză și dăruita
din dumnezeu ca și îngrăitor

(40)

Nu e o minune că cel nematerial (brațul) luptă cu cel material.

E minune, cu adeverat, că cel ce se află în material, luptând cu ~~cel~~ ~~un~~ ~~trup~~ material
vrajim și viață, punând pe fugă pe vrajitori nărayești.

(41)

Dominul cel bun arată multă curiozitate de grija față de noi și prin acela că
⇒ infrângerea femeia cu frâu ruxului. Cău daca ea s-ar mărturiște bărbat,
important! nu s-ar mărturiști niciun trup.

(42)

Parintii au stabilit, ca darul lor de deosebite, ca alta este momeala,
alta este insotirea, alta cincunvințarea, alta roboreea, alta luptă și alta
asa numita petrușa a sufletului.

↓
Important!

(72) Parintii au stabilit cu dorul lor de deosebire, că alta este momeala, alta insotirea altă învățătură, alta roberie, alta luptă și alta astănumita patimă a refletului:

Important! **Momeala** este gândul simplu sau rivoane a avea odos în inimă în chip intelectator.

Important! **Insotirea** este consoarțirea cu care se s-a arătat în chip patomos sau neputință.

Important! **Conștiința** este învățarea cu placere a refletului cu ceea ce s-a arătat.
(învățătură)

Important! **Roberia** este tragerea cu răză și fără voia inimii sau insotirea stăruitoare a inimii cu lăzelul acela și pierderea stării noastre cîlci bune.

Important! **Luptă** presupune puterea la fel de mare ca a adunării empatovirii care însă dă luptă puterii rău sau învinge, sau refuză înfrângerea.

Important! **Patema** este propriu-zis ceea ce se incubeză în curs de oreme lungă în suflat, în chip patomos, și-l duc la o deprindere prin obștință cu ea, încât să potriveste de bunăvoie și de la sine spre septe.

~~Dintre acestea toate, prima treaptă este neputință; a doua, nu în chip negresit, a treia, retrinută în starea celor ce luptă. Îar luptătă precumvaște sau cununile, sau pedepsile. Roberia ~~altfel~~ și judecădă se întâmplă în vremea rugăciunii și ~~altfel~~ și judecădă, dacă și întăriplă înafara rugăciunii; ~~altfel~~ în stările de mijloc și ~~altfel~~, în amintările reale. Îar **patema**, e voroare în toate, în chip mîndrelnic, și de pocașnică paternitate, și de chinură de victorie. Deși cel ce ~~gîndesc~~ neputință primul lucru le-a lăsat pe toate cele cu urmează.~~

Nei găsim la părțile rare lămurirea lucrurilor în chipul cel mai amonuntit și un alt inteleș, mai subțire, al acestora, pe care sună spusă il numim uitare de sine. Aceasta înseamnă voiașă năprasnică a patimii, fără temp, fără gând și chip, în cel ce o suferă. Numic nu apare mai subțire sau mai neobosit ca uitațea în duluri. Ea și-a devenit proprietate în reflectul uneoră printre-o amintire simplă și fără convingere, deodată și neastăngătă, și în chip neutral. Dacă sună a putut să descrieze această subțire a patimii din el prin plâns, el ne poate învăța cum să poată curăța, în chip patimii, numai privii ochi, prin simplă privire, prin strângerea mâinii, prin dezjocarea unei căntări, fără nici un inteleș sau gând!

Important!

→ Obs "Roboția urmăză înotierii și are temp și un mod de dezvoltare. Acea urmă e unită cu reacție și se produce repede, și de multe ori fără desnuire, fără temp și stare reflectoră pregarită. Ea faceu văzută prin simple gânduri și simțuri în vremea în care suntem repăti.

(43)

Unii spun că trupul vine la patimii din gândurile de curiozitate. Altii, însă, că gândurile rele nu nasc din rintările trupului: "Să ai dinteai și să cunoști, dacă nu ar lăua-o învârtire mintea, trupul nu i-ar urma."

Obs: "Unui gând nou îi premerge o patimă. Dar patimii îi premerge rintările. Iar celei întreburi și a rintărilor îi premerge mintea"

Obs: Sfântul Iosif Rătăreitorul: "Patimile obișnuiesc să fie mixate de rintări. Deci, fără de fata iubirea și înțîrarea, patimile nu se vor mișca, iar nefără de fata iubirea și înțîrarea, patimile se vor mișca."

"Iubirea are nervi de mai multe lejeri decât pofta. De aici nu iese că iubirea este mare, pentru că este frâu al intemiei". Pe acestea să numești și Noile simboluri, omorâtorii de sorți în ale naturale" (Lev XI, 22)

Obs: Sfântul Ioacil: "Micarea gândurilor în om are patru princi

⇒ intâi vîntul trupului natural

⇒ al doilea, din naștere rintările legate de lucrările domnei pe care le audă și le vede

⇒ al treilea, din dezlegarea sufletului de minte

⇒ al patrulea, din momentele dracilor ce ne razboiează

Important!!!

Ca și al doilea aduce în susținerea lor

"Răutățile patimilor trăpescă, zicând: De multe ori gândurile îi premerg intrebuințării în inimă printr-o vedere prea plăcută, printr-o atenție a mâinii, prin moartea unei bune moarte, prin aurierea unui glas dulce. Sa învețe deosebit de astăzi că ce poftă, în Domnul. Căci acestea sunt foarte folosite care și trădăncioare celor care se undeletniesc cu faptură prin bunostenită. Dar pentru carora în simplitatea inimii acesta nu sau niciodată rest. Căci bunostenita hu e a tuteroz. Dar nici frica simplă nu o să toti se povâră fata de violențele dracilor.

2) gândire → patimă → minte
1) mintea → patimă → patimă → gândire

2) gândire → patimă → minte
1) mintea → patimă → patimă → gândire

trup patimă

gânduri rele

marc

Obs. Cei care călățe pe traseu eforturilor de curățenie prin feste și folosire de umoriste metodelor de lucru ale "diavolului", devin mai înainte. Dar pentru ce se ajung la simplicitatea revinovăției ele [nu mai sunt de tabuță]. Revinovăția lor e ca îmăși o povară împotriva tuturor emulterilor mestrajii ale diavolului. El nu mai poate fi alintat de revinovăția lor.

Important!

(74) Unele dintre [poteri] vin din cele dimânturi oricare trupului; altele dimpotrivă.
Celor din lume li se întâmplă lucru și doilea adică [potențile] vin din calea dimpotrivă [punctul].
Tot ușor ce duc viață de fugărcă, li se întâmplă fărâmul lucru adică potențile vin din
cele dimânturi, din prima lipsă de prilejuri. Eu și după ei vorbe: viața-vei la cui rău
înțeleguine și nu o vei sfâr.

(75) Când luând multă impotriva dracului, însoțitorul lui: Il vom elunge din inimă noastră bătându-
l cu piciorul nostru și străpungându-l cu vîlă moreniei, atunci, rătesindu-ne în trup cu un vîlme sarean
și silență, trăcesul, să ne întreze, statindu-ne spre miseri dobrotești și necurenți! Aceste obsnuix să
o potinuia mai ales cei care asultă de dracul măndriei! Pentru că, măriușându-în inimă gânduri
nlinițiale de curiozitate, și aproape de partea măndriei! Că cea pe am spus e edevărărat, vor zeda cînd,
împărându-se strădui pentru oarecare lenștere, și vor urca cu grija. Atunci vor sfătui în adîncul
înhemii lor ca un fel de soră ascuns care zice: "Ce ai ce nu ai luat în dar sau de la Dumnezeu, sau din
impreună lucrarea și rugăciunea altora?" (1 Cor. IV, 7) Ja ia aminti dea cu totă rugăinta la numirel
sorpe din inimă lor și să-l înțeleagă, omorându-l cu multă morță - angajare. Deasupra face acela
înstrăinându-ne de el, vor putea să nu dețină și nici poate, cîndva de vestimentă de piele (Februarie IV, 24)
și să conte Domnului; ca adinădra terorii neprudenție contrară de biruință dască, deținându-ne de ele
nu și vor sfătui goi de parinoștă facelore și de mărenie forțată. Obs! Nu ajunge dea să nu se dețină de
bună tempută, și trebuie să se îmbrace și hoină de lumină a morântă sau a uratai, sau a vîrtutii.
Într-o trebuie să strălucească mărenia. Cău astfel totuș pol fi întâncită de o nouă mădările. ||
Dar și acer drac tine răma, și mult mai mult de capătă și răni. Cău trăcesul înșeară să ne
înțeleagă mai ales atunci cînd nu putem să ne rugăm și trupul impotriva lui. Obs! Nu ajunge să
ne rugăm numai cu refletul, iar trupul să il lăsăm neobosit, că trebuie să aducem și trupul în
stare de rugăciune: să-l înțeleagă, să-l facem să stea linistit, urcător, impotrivă pînă tot, etc. Astfel
ne rugăm în genunchi; a recunoscut și filosoful Max Scheler (das Ewig in Mensch). Dar acesta nu
înțelegea că ne putem ruga numai cu trupul. La drept urmă rugăciunea mintii trebuie să se facă și de
acei care trăpescă. Cău cînd draci îndreptățeau să urmărească săptămînă trăpescă, recolind să moale cu putință
și ne rugă trupul impotriva vrăjitorilor, sau mădările arăză sau prin ele mai multă gânduri și-l fac
la infrangere! Cău ce m-au obosit și aderată rugăciunea a inimii, multă le ajută dimuirea
din rugăciunea trăpescă adică ridicarea mâinilor, bovină pînătului, privirea rotundă la soare, zigomotul
suspenzorilor, plecarea necontentă a genunchiilor. Diverse aderări mele putem face și atunci cînd sunt
altuia de faza, de aceea trebui atunci să răspundem mai bine dracului și cănd nu avem forță să ne
impotrivim vrăjitorilor noștri și rugăciunea mintii și cu puterea nevozită a rugăciunii, ne supunem închip
recuar leg.

Celor ce m-au deosebit înțelegătoare rugăciune a enimii, mult le ajuta chinuria din rugăciunea
tristească

Oboz Aresta neîntelegerătoare le occidentului au dezbrăcat multul de orice efort al trupului; de orice
antrenare a trupului; renunțând la orice efort de sfintire a lui și recunoșind, în mod greu,
că suflarea nu poate sfârși și merită fără trup! El vorba fără rugăciunea comună, regând el binele
în sine.

Tu însă fugi repede, de este cu patientă. Acumide-te puțin și fă-te recunoscut. Rămâste în răs ac
ochiul și fruntea: de este cu putință. Tar de me, măcar în cel din afară. Răstignăte-te mâinile în
trup nemisrat, ca și primă infițare să rezigne pe fundul și să-l lăsă (adăuga pe brațul curvii).
Strigă către cel ce te poate înmormâta nu sa urmărești sănătate, ci sa urmărești smertea. Începe înainte
de tot ce: "Viluiește-mă, să sunt ~~prezentul~~^{Imortanță!}" ("Roagă-te întotdeauna să urmărești de puternici; și al doilea
pentru a te viziona de nestăntă; și al treilea, de totușă iată și parăsirea") Atunci vei cunoaște cu
putere puterea Cehui. Prică înalt și vei viziona în clauză moartea pe cu meritoză, prin ajutor moartea.
(A experienței lui Dumitrescu însemnă să primești doar potență cu despojarea suflarei noastre).

Cel ce s-a obisnuit să se reagă astfel va putea iată repede chiar și numai ca suflarea pe
vrajimă. Cau că al doilea lucru este doar dat (XVII Siegov) de Dumitrescu lucrătorilor celor doncazi.
Să se drept urmărt.

76) Afăndu-mă undeva, într-o adunare, am cunoscut un fată sărginioasă, separată de gânduri rele. Aceasta, neștiind loc potrivit pentru rugăciune, întrăind la local tradițional și plantelor și să vînd ar fi fost bilet de baza, a permis acolo unei rugăciuni pline de putere împotriva celor ce-l răzbântau. Dar dojindeindu-l eu pentru respectarea locului, a zis:
"Fără vorbind de gânduri necurate, m-am rugat ca locul mea să făcă uratul de către"

Caz Din Sfântul Ioan Grigore de Aur: "Trebuie să nu te căuta locul rugăciunii, ci modul să te temea în noroc și în rugăciunea lui Dumnezeu. Domnul, în grosul celor și în blângerea pe Dumnezeu. Noi, pe mare și Dumnezeu îi joacă: <E stagi către Mine?> Iată că pe vreme și i s-a deschis cerul. Deși ați tu, oricum ai fi, renunță la constanța curiozității în Dumnezeu și punde. Căci al lui este pământul și plinăția lui. Nu locul, ci virtuțile face locul vrednic de urat!

Important!

Important!

(44) Toti draci îl luptă să întânceze mintea noastră, apoi îi insulă cele plăute lor.
Căuțăra mintea nu va fi adormită, cunoaște nu-n va jefui. *Important!*

Dracul curuii îl luptă mai mult decât toti în întânceze mintea noastră și apoi îi insulă
dracul curuii întâncind adoratori mintă conduceatoare, îi face
pe oameni să răvârsească acele lucruri pe care numai ei îi iau din
mintă le răvârsesc. *Important!*

De acela trezindu-ne mintea după o vreme, ne rugăm
nu numai de ce să ne văd, și să ne lase peste faptele
punte verbale și puncte infatările noastre neconvincătoare și ne
uimim de orbirea noastră de mai înainte. De acela multi
cunoscând acesta s-au opriți de la rău. *Important!*

Important!!!!!!

mintea neadormită
năntuiesc mintea

cunoaște nu-n va jefui

→ dracul luptă să întânceze mintea
prima și prima dată
→ dracul apoi insulă cele
plăute lor

răvârșire lucruri pe care numai
cei ierarhi din mintă le răvârsească
(fapte de rezină
verbale și infatările neconvincătoare)

(78) ~~Întoarcă-te de la văzmasul care după vroj fapta te împiedică să te rogi sau să louzi pe Dumnezeu, aducându-ți aminte de cel ce a zis: "Întră în sufletul meu chinut de gândurile fără voie îmi prăcunuite externe; voi căuta dreptatea lui împotriva văzmarilor" (Iacob XVIII,5)~~

Obs. „Văz” n-a zis sufletul chinut de petomu, și sufletul chinut de prejudicii (de gânduri urât fără voie). Cauțărirea patimilor e un rod de bunăvoie al libertății, dar prejudiciile sau gândul rugorat este o tiranie fără voie! Important!

fapta care împiedică rugăciunea / louza lui Dumnezeu? Important!!! (întoarcă-te de la văzmarul care înșelă aceste plăcile)

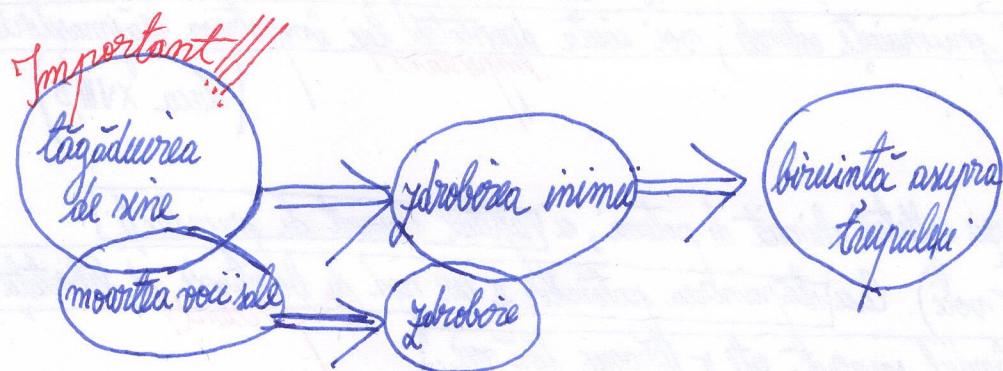
Important!!!
stăpânirea patimilor este un rod de bunăvoie al libertății

prejudiciile gândurilor urât fără voie sunt o tiranie fără voie

externe: ⇒

Important!!!
trebuie căutată dreptatea împotriva văzmarilor gândurilor

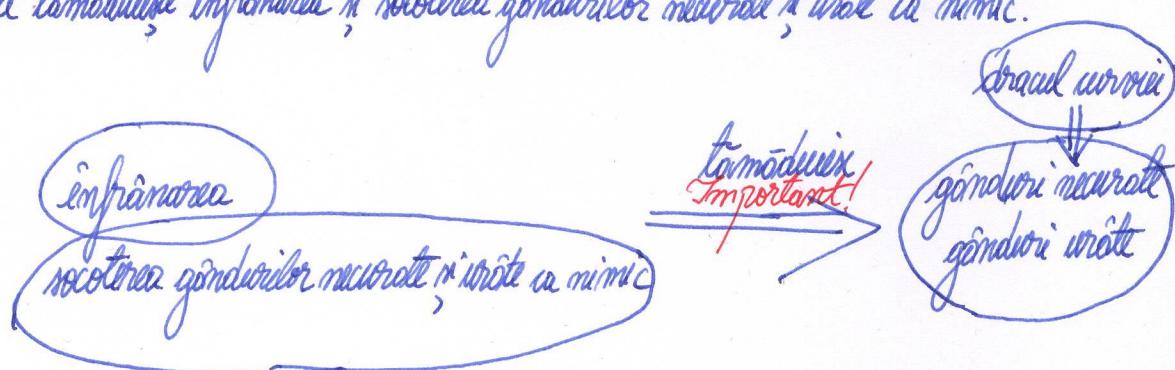
- (79) Cine a boalațat trupul? Cel ce și-a zarbit inima. Dar cine și-a zarbit inima? Cel ce s-a tagădușit pe inimă. Cău cum nu se veze zarbi cel ce a murit voii sale?

- (80) Există patologii mai patologice decât patologiașul. El ce își face numeroase mordăvile lui și plăieșe și îi dătăcă impătimire de ele.

Obs E cel ce se folosește cu mordăvile învărsite și îndulcete cu ele prostindu-le.

- (81) Gândurile necurate și urătoare încercă să invadă în inimă de la amăgitorul inimii, de la dracul curvin. Pe acestia le transmăduște înfrângerea și socoterează gândurilor necurate și urătoare ca nimic.

(82)

În acelăzii și fel voi spune pe acest postul al meu după pilda reîncălțătă potom; odătoare-l voi lega pe el, nu stiu. Cine se deosează înaintea de-a-l legă; mă împac pe el înaintea de-a-l judecă; și mă îmblânzesc înaintea de-a-l pedești. Cum vă binezi pe cel pe care m-am obisnuit să-l iubesc prin fire? Cum mă voi elibera de el, cu care m-am legat pentru via?

Cum il voi omori pe cel cu va învăța odăta cu mine? Cum voi arăta nestrăinător pe cel cu care primis prini fire străciunice? Ce lucru binecurăntății voi spune elui cu care obișnuiești să-l iubesc prin fire?

Obs. Este într-o dramă pe care o preiau în partea sa, pe de o parte, trupul nu e nesecar și bun, pe de altă, nu se face prima de seara și de dimineață. Problema nu e de ordin teoretic, ci e traiată devorește. Orice călătorie am deținut, e împreună cu durerea: Dacă-l lăsăm în plăcere, acesta sunt trădători și următoare de durere temporară și vesnică. Dacă-l ignorăm de la plăcere, acesta iată înseamnă durere îndelungată pentru el. Complexitatea problemei ne aduce înțelegătorul că trupul merită să fie salvat pentru că în fond e bun, și de salvarea lui depinde mărturie mea. Dar mărturie nu înseamnă a-l lăsa în plăcere lui, nu însemnă a-l salva săcăsă cum este - căci aceasta nu e salvare -, și a-l curăță și a lupta mereu pentru curăță lui sau pentru el împotriva a ceea ce îi place lui în fizică și-l condamnă străciunii și chinurilor vesnice. Soluția e sfărătul liniei mijlocii între extremități, linia echilibrului sau a dreptei sociale: Dacă acestă linie e subțire și e mușchi de lut. Aceea sunt înclinări între o parte sau în alta. De aici vine drama conținută nu numai în viață omenească individuală, și în totă istoria omului. Față e și prietenie marți și complexă aventuri mereu noi a omului".

De-l voi lega cu postul osânduind pe oracolele (care nu postează) mă predau iată-l lui: De-l voi binezi, incetând să judecă, înăllându-mă cu inimă, mă voi vedea iată căzând. Îmi este și înțelesă - lăzător, și orjinaș, și ajutor, și potrivnic, și restimator, și îscădită de curse; slujit, mă răzbuciori, lovit (cu postul) pierde din putere; odihnit ca în rânduiești, muncit iată, nu nebăsă

; de-l intrare, il primește; de-l rănește, nu am primit cini să răspundă;
pe același il înfratește și-l respinge.

Care e taina cu privire la mine? Care e retinerea secretelor mele? Cum îmi sunt
mii însumi desfășură și prătărea? Spune-mi tu, soțul meu, firea mea! Căci nu cauți
să știi de la altul despre tine. Numai din amintirile mele învăț. Si numai de-aia
pot învăța și din deplină, înțelegând le confidențe cu ale mele, înțelegând le provocări
pe ale mele, și întăreșc impreuna) Cum las române norocul de tine? Cum as putea
recupa secretele primelelor noastre mele? Fără m-am slăbit la Hristos și să te
desfășure, cum voici bine vorba te? Căci am ales să te răpun cili mele.

Tot trupul răspunzând, ca să zicem aşa, reflectăm; pară să spună aşa:

"Nu-ți voi spune ceea ce nu îți spui tu, și ceea ce sunoastă omăndor! Nu-ți voi spune
ceea ce nu stă deja, ci ceea ce sunoastă impreuna și numai impreuna, noi, trupul și sufletul
nostru formând o unitate). Eu am în mine însumi dragostea de mine ca mană și slujirea mea
din afară, și tehnica în toate ce născătoare a fiindcălă mele; iar privilegiile voipiei și miseriile
dinelembre și gândurile și nase din odihna de moii înainte și din fericirea noastră! Eu, româniland,
nasc cădările, iar acela născ nase, la rândul lor, moartea primădejده".

De ai sunoaste împede adâncă neputință a mea și a ta, mi-ai legă mâinile. Dacă
mi-ai înfrântă fața mea, mi-ai legă picioarele ca să nu merge mai departe. Dacă te-ai
învăță să consultă, te-ai despărțit de mine. Dacă ai dobândit înfrâncă, mi-ai tăia capul.

SOLUȚIE

[totalitatea în viață omului spre
un altul sau

REPORTAN!!!

Totă a cinsăproapea bărcuina. Cel re, fiind întrup, a căstigat-o și pe acestă
a murit și a venit, și a cîsorât omul de aci aproapea restricționării vitașe.